

Mikuláš Hučko: KTO CHCE BYŤ PLATENÝ SOROSOM?

- CZ24 News | 10. září 2021

„Chcete byť platení Sorosom? Chcete sa stať zahraničným agentom alebo agentkou? Teraz je vaša príležitosť!“ Takouto sebaíroniou zverejnila pred piatimi rokmi slovenská dcérska pobočka medzinárodnej asociácie Open Society Foundation – Nadácia otvorenej spoločnosti inzerát na pracovnú ponuku.

Bola to pohotovú reakcia na stupňujúcu sa kritiku adresovanú ich mecenášovi. *„Ak by neexistoval Soros, všetci by sme už jazdili na snehobielych poníkoch po dúhach a všetky problémy nášho krásneho kraja by boli vyriešené“* je z podobného súdka. Dnes azda najrozšírenejším druhom odpovede je však otrávená reakcia typu: *„Už zase začínate s tým Sorosom? Ste jednoducho konšpiratívci a antisemiti!“* Podobne ako kritika Obamu sa vysvetľuje ako prejav rasizmu, kritika Sorosa musí byť nutne dôkazom antisemitizmu.

„Soros je v súčasnosti medzinárodne najpopulárnejším prototypom židovského nepriateľa. Využiť ho na tento účel môže prakticky ktokoľvek,“ konštatovala jedna etnologička, ktorá však zabudla dodať, že toto je zároveň aj Sorosova jedna veľká výhoda: akúkoľvek kritiku na jeho adresu môžu totiž jeho priaznivci odbiť tvrdením, že ho mnohí nenávidia iba preto, lebo je Žid. Pohodlná argumentácia používaná neraz preto, lebo iné argumenty jednoducho nemajú.

Keď však izraelský premiér Benjamin Netanjahu označil Sorosa za nepriateľa Izraela a syn premiéra zverejnil na svojich stránkach na Facebooku karikatúru Sorosa, zostali zaskočení a mlčia.

Soros však nie je len ikona a sponzor tretieho sektora, resp. ľavicových mimovládnych organizácií. Vlastní bohatstvo rovnajúce sa HDP „africkej krajiny“ a je hlavne politický hráč. Istý diplomat ho nazval *„jedinou súkromnou osobou na svete s vlastnou zahraničnou politikou“*. Napríklad maďarskému premiérovi Orbánovi robí negatívnu kampaň na Bruselskom ekonomickom fóre, kde [hovorí](#) hovorí o *„korupcii mafianskeho štátu, ktorý Orbán vybudoval“*.

Ako v roku 2017 písal Dag Daniš: *„Soros a jeho ľudia o Orbánovi otvorene hovoria ako o „nepriateľovi slobody“, ktorého treba poraziť, na čo má, samozrejme, právo. ... Takisto má právo viesť proti nemu verejnú kampaň. No a presne to isté právo má aj jeho nepriateľ – Orbán. Ak to robí v hraniciach zákona a fair play, je to v poriadku.“*

Toto si však u nás napríklad nemyslí poslanec Juraj Šeliga, podľa ktorého Orbán je antisemita.

Orbána [sa zastal](#) aj izraelský premiér Netanjahu.

Ani to však Orbána nijako nezbavuje antisemitizmu, lebo [podľa](#) riaditeľa nadácie na Slovensku: *„Aj keď je Orbán naklonený Izraelu a židovskej komunite, na druhej strane zákerne a podlo pracuje s antisemitizmom, ktorí u ľudí stále je.“*

Takže to len potvrdzuje moju tézu týkajúcu sa prototypu „židovského nepriateľa“ pani etnologičky, že vlastne ani nie tak politici vyťahujú Sorosa na prekrytie domácich problémov, ale skôr „Sorosovci“ obrátne využívajú židovský pôvod svojho mecenáša na prekrytie svojej neraz pochybnej činnosti.

Americký miliardár maďarsko-židovského pôvodu nie je trňom v oku iba Orbánovi, a podľa vyjadrenia jeho priaznivcov i jeho [samého](#). Stal sa univerzálnym nepriateľom celého radu „**extrémistov či**

tvorcov konšpiračných teórií". Takže, keď sa niekto predsa len odhodlá na jeho adresu vysloviť nejakú kritiku, riskuje, že bude skôr či neskôr zaradený do tejto skupiny.

Ved' až taký bohatý nie je, ako to o ňom tvrdia jeho neprajníci. Časopis Forbes vo svojom rebríčku z minulého roka odhadol majetok amerického finančníka na 8,3 miliárd dolárov, čo z neho podľa časopisu činí „až“ 162. najbohatšieho človeka na zemi. Vplyvný *think-tank* Brookings Institution zostavil v roku 2014 [rebríček miliardárov](#), ktorí najviac ovplyvňujú americkú politiku a Soros v ňom skončil „až“ na piatom mieste.

Aká je jeho osobná história?

Ondřej Tesárek rozčlenil jeho život do troch etáp, ktoré sa mi zdajú celkom výstižné.

Prvej etape dal názov:

1. Klobúk dolu

George Soros, pôvodným menom György Schwartz sa narodil v bohatej židovskej rodine v Maďarsku v roku 1930. Jeho otec bol právnik (a tiež esperantista), ktorý sa vedel obracať. Rodine zohnal falošné doklady, ktoré dokazovali, že ide o kresťanskú rodinu a zmenil si meno na Sorosa. Aj napriek tomu, že ho nacisti z krajiny nevyhnali, pred komunistami sa rozhodol utiecť a odcestoval do Veľkej Británie. Tu robil, čo mohol, aby sa uživil. Predával suveníry na pláži, robil čašníka, či robil liftboya vo výťahu. Zo zarobených peňazí si platil školenie na prestížnej London School of Economics, kde študoval filozofiu. Keď jedna z univerzitných učiteliek zistila, že George musí po nociach pracovať, aby mohol študovať, požiadala charitatívnu organizáciu o dar. George hovorí, že ide o moment, ktorý mal vplyv na jeho rozhodnutie v živote, venovať sa charitatívnej činnosti.

Ešte dôležitejšie bolo jeho zoznámenie sa s filozofom Karlom Popperom, ktorý presadzoval princíp otvorenej spoločnosti. To ho neskôr viedlo k založeniu rovnomennej Open Society Fund. Po štúdiách sa Soros dostal do Obchodnej banky, kde začína jeho finančná kariéra. V banke sa cítil ako ryba vo vode a v roku 1956 vo svojich 26 rokoch sa presunul do New Yorku, aby tam obchodoval s európskymi akciami. V roku 1959 tam nastúpil do Wertheim & Co. (zakladateľ Maurice Wertheim), kde plánoval našetriť pol milióna dolárov a presunúť sa naspäť do Anglicka za ďalším štúdiom filozofie. Tam vymyslel [teóriu reflexivity](#), ktorá tvrdí, že trh nereflektuje iba ekonomické fundamenty, ale berie do úvahy aj ďalšie ľudské pohnútky.

Zdroj: Flickr

V roku 1966 založil vlastný fond so sto tisíc dolármi, v ktorom chcel experimentovať so svojimi obchodnými stratégiami. Chcel využiť teóriu reflexivity v praxi. V roku 1969 zakladá [hedgeový](#) fond so 4 miliónmi dolárov od investorov. O štyri roky na to už mal fond majetok 12 miliónov dolárov a stal sa základom budúceho Sorosovho majetku. V roku 1970 taktiež zakladá Soros Fund Management a stáva sa jeho prezidentom. Sorosov fond je následne premenovaný na *Quantum Fund* a v roku 1981 už má hodnotu 400 miliónov dolárov, čiže štyridsaťnásobné zhodnotenie. George Soros je úspešným mladým investorom svetového významu. Tu končí príbeh schopného investora a začína príbeh úplne iný.

Druhú etapu Sorosovho života možno nazvať:

2. Dravec ide cez mŕtvoly

George Soros je považovaný v prvom rade za finančného špekulanta, ktorý si navyše vôbec nerobí problém s morálnymi otázkami. Sám sa raz vyjadril, že keď prijíma obchodné, finančné rozhodnutia, vôbec neberie ohľad na spoločenské dopady, ktoré jeho rozhodnutia môžu spôsobiť.

Svetovú slávu si však vydobyl až o dvadsať rokov neskôr, a to veľmi pochybným spôsobom. V roku 1992 prežívala Británia hospodársku recesiu a finančníkom ako Soros bolo jasné, že jej mena je nadhodnotená.

Sorosov fond začal jedného dňa masovo vypredávať libry, čo vyvolalo v Londýne paniku. Bank of England, centrálna banka Spojeného kráľovstva skúšala tieto peniaze vykupovať, ale napokon to musela vzdať. Libra devalvovala a Soros zarobil miliardu dolárov.

Nebudem obhajovať menovú špekuláciu, postupujem v rámci pravidiel. Ak dôjde k zlyhaniu pravidiel, nie je to vina mňa ako právoplatného účastníka, ale vina tých, ktorí tie pravidlá stanovili,“ napísal v knihe *Soros o Sorosovi*.

Päť rokov na to, v roku 1997 ho premiér Malajzie počas ázijskej finančnej krízy obvinil zo snahy potrestať organizáciu ASEAN za prijatie Mjanmarska ako člena. V jeho rétorike, konkrétne uvádza, že ide o [židovskú konšpiráciu](#).

Treba dodať, že obaja páni sa stretli o deväť rokov neskôr a premiér Mahathir vyhlásil, že nešlo o židovskú konšpiráciu.

V roku 1999 je Soros označený ekonómom Paulom Krugmanom za človeka, ktorý nielenže ťaží z kríz, ale pomocou svojho majetku ich umelo vyvoláva.

Treba ešte dodať, že Soros bol vo Francúzsku právoplatne odsúdený za tzv. *inside trading* (zneužitie informácií v obchodnom styku). Najvyšší súd v roku 2006 tento rozsudok [potvrdil](#).

Tu končí príbeh dravca Georgea Sorosa a začína tretia a najrozporupľnejšia časť jeho života:

3. Svet podľa Sorosa

George Soros otvorene finančne podporoval otvorenie hraníc komunistického východu. Od roku 1979 v rámci svojich myšlienok na otvorenú spoločnosť podporoval poľské hnutie Solidarita, financoval československú Chartu 77, či Andreja Sacharova v Sovietskom zväze. V roku 1984 založil prvý Inštitút otvorenej spoločnosti v Maďarsku s rozpočtom 3 milióny dolárov. Je považovaný za zásadného strojcu štátneho prevratu 2003 v Gruzínsku nazvaného revolúciou ruží, keď bola zvrhnutá prosovietska vláda a moc v krajine prevzalo hnutie gruzínskych nacionalistov.

Ľudia okolo Sorosových nadácií sa po revolúcii dostali do kľúčových štátnych a vládnych pozícií. V Kazachstane a v Turkménsku boli jeho mimovládne neziskové organizácie zakázané. Rusko úplne [zakázalo](#) financovanie neziskového sektora zo zahraničia, aby zaistilo, že George Soros nebude hovoriť do politiky.

V roku 1997 musel Soros [zavrieť svoje pobočky](#) v Bielorusku, pretože boli sankcionované pokutou 3 milióny dolárov za porušovanie daňových zákonov. Lukašenko bol otvorene kritizovaný Západom i Ruskom a Soros ho obvinil zo snahy zničiť nezávislú spoločnosť.

V roku 2009 Soros [daroval](#) 100 miliónov amerických dolárov neziskovým organizáciám strednej a východnej Európy na zmiernenie následkov finančnej krízy.

Soros taktiež otvorene podporoval a financoval nezávislé Kosovo a tureckú časť Cypru.

Svoj vplyv na svet Soros [posilňuje](#), keď sa prezidentom USA stáva Barack Obama. Ruka v ruke s tým ide aj Obamov odklon od politiky Izraela a vyjednávanie s Iránom. Soros je totiž presvedčený, že dôvodom existencie antisemitizmu vo svete je práve agresívna politika Izraela podporovaná Spojenými štátmi.

Potom nasledovali dve obrovské sklamania: brexit a zvolenie Donalda Trumpa – Soros financoval protesty proti [brexitu](#) i proti Trumpovi.

Soros je dvakrát rozvedený. V septembri 2013 sa ženil po tretíkrát, jeho ďalšou manželkou sa stala 42-ročná učiteľka jógy. Zlé jazyky hovoria, že svadbu zinscenoval preto, aby mohol zorganizovať veľkolepú svadobnú hostinu, na ktorej sa zúčastnilo päťsto hostí, medzi nimi prezident Estónska,

premiér Albánska , riaditeľ Svetovej banky Jim Yong Kim a tiež spevák Bono.

„Mohli ma zabiť nacisti. Mohol som premárniť svoj život za vlády komunistov. To je to, čo ma viedlo k myšlienke otvorenej spoločnosti,“ vysvetlil Soros, prečo sa rozhodol zamerať dobročinnosť práve smerom, na ktorý ho ešte za doby štúdií naviedol filozof a pedagóg Karl Popper.

Problém je však v tom, čo si Soros pod dobročinnosťou predstavuje: financovanie ľavicových aktivít v Spojených štátoch a na celom svete, vrátane potratov, eutanázie, kontroly populácie, „manželstiev“ osôb rovnakého pohlavia, transgenderizmu a ďalších zvráteností. Jeho Nadácia otvorenej spoločnosti ročne vynakladá takmer miliardu dolárov v stovke rôznych krajín, vrátane 150 miliónov dolárov ročne na financovanie ľavicovej Americkej únie občianskych slobôd (ACLU), vedúcej globálnej organizácie vykonávajúcej umelé potraty Planned Parenthood a ďalších liberálnych skupín.

Soros je hlavným financovateľom Aliancie pre drogovú politiku – organizácie, ktorá presadzuje legalizáciu marihuany – s ročnými príspevkami vo výške približne 5 miliónov dolárov z jednej z jeho nadácií.

Projekt o smrti v Amerike ([Project on Death in America](#)), ktorý prebiehal v rokoch 1994 až 2003, bol jedným z projektov Inštitútu otvorenej spoločnosti, ktorého cieľom bolo *„pochopiť a zmeniť kultúru a skúsenosti s umieraním a smútkom,“* čiže eutanáziu. V roku 1994 Soros predniesol prejav, v ktorom oznámil, že ponúkol pomoc svojej matke, členke organizácie Hemlock Society presadzujúcej právo na smrť formou asistovanej samovraždy. V tom istom prejave podporil aj oregonský zákon o „dôstojnej smrti“ a prispel k financovaniu jeho reklamnej kampane.

Sorosove názory majú nádych tzv. vyššieho princípu: podľa neho homogenita našej kultúry nemá hodnotu a musí ustúpiť snahe o záchranu všetkých ľudí na svete. Podľa jeho sociálnej teórie musia národné štáty prestať existovať, hranice treba zrušiť a krajiny sveta sa musia otvoriť. Soros vlastne chce vytvoriť totálne zmiešanú spoločnosť.

Jeho agenda je humanitárna, filantropická, despotická a transhumanistická.

ESLP: konflikt záujmov medzi sudcami a mimovládnymi organizáciami

O eurokomisároch na výplatnej páske Georgea Sorosa sme už priniesli článok v apríli tohto roku ([tu](#)).

„Otvorená spoločnosť“ však musí byť otvorená aj pre sudcov, ktorých predsa nemôže diskriminovať! A vyzerá to, že „Đuri báči“, ako v Maďarsku familiárne nazývajú svojho rodáka, nezabúda ani na nich.

Rakúsko, Grécko a Taliansko boli nútené legalizovať zväzky osôb rovnakého pohlavia; na Poľsko je vyvíjaný nátlak, aby podporilo právo na interrupciu; Francúzsko je povinné povoliť zmenu pohlavia „na papieri“; Maďarsko je tlačené zrušiť doživotný väzenský trest; Rusko je pokarhané za to, že odsúdilo feministické aktivistky z Pussy Riot; Rakúsko musí legalizovať adopcie osobami rovnakého pohlavia; v Grécku treba brať do úvahy právo šaría atď. atď. ...

Čo majú tieto rozhodnutia spoločné? Sú to rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva. Môžeme povedať, že všetky tieto rozsudky vzájomne nesúvisia? Práve naopak. Podľa Európskeho centra zákon a spravodlivosť (ECLJ - European Centre for Law & Justice): „Keď Európsky súd pre ľudské práva (ESLP) diktuje svoje právo niektorej európskej krajine, zakaždým je do prípadu zapojená mimovládna organizácia napojená na sieť Open Society Foundations (OSF).“

Konšpirácia? Naopak.

ECLJ monitoruje činnosť európskych súdov a často podrobuje kritike ich rozhodnutia, pretože podľa neho rozhodnutia súdov často prekračujú svoje kompetencie, **redefinujú realitu** v zmysle trendu „právo chce byť realitou“, čo je **nebezpečný sudcovský aktivizmus**, ktorý je čoraz výraznejší.

Grégor Puppinc¹⁾, riaditeľ Európskeho centra pre právo a spravodlivosť, hovorí, že keď so svojimi

spolupracovníkmi začal skúmať minulosť sudcov Európskeho súdu pre ľudské práva, ani netušil, aké znepokojujúce zistenia ich čakali.

Puppinck, ktorý je zodpovedný za [správu](#) či Report o Sorosovi a jeho vplyve v ESLP, prešiel životopisy stovky sudcov, ktorí zasadali v ESLP od roku 2009, aby zistil, aké boli ich predchádzajúce väzby na mimovládne organizácie. Čerpal aj z verejných údajov, ku ktorým získal prístup prostredníctvom Parlamentného zhromaždenia Rady Európy.

Po šiestich mesiacoch dôkladného výskumu a vypracovaní správy s dvesto stranami príloh ECLJ ukázalo, ako sieť mimovládnych organizácií **rozšírila svoj vplyv na Európsky súd pre ľudské práva.**

Medzi tieto mimovládne organizácie patrí predovšetkým Nadácia otvorenej spoločnosti (Open Society) Georgea Sorosa, ktorá je pozoruhodná tým, že dvanásť jej zamestnancov sa stalo sudcami v Štrasburgu a financuje ďalších šesť spomínaných mimovládnych organizácií, niekedy v značnom rozsahu. Masívna prítomnosť sudcov z rovnakej siete mimovládnych organizácií je dôkazom vplyvu veľkých súkromných nadácií a mimovládnych organizácií na európsky systém ľudských práv a spochybňuje jeho neustrannosť.

Puppinck zistil, že v ESLP je jednoznačne nerovnováha sudcov z Open Society, pričom 22 sudcov má priame väzby na Nadáciu otvorenej spoločnosti a na jej sieť.

V správe sa uvádza, že **nie je náhoda, že tolko krajín legalizuje zväzky osôb rovnakého pohlavia, adopcie detí osobami rovnakého pohlavia a potraty na požiadanie.** To všetko sa deje za pomoci ESLP, najmä sudcov, ktorí majú úzke väzby na Sorosom podporované organizácie.

Príkladom je maďarský akademik [András Sajó](#), ktorý bol jedným zo zakladateľov Sorosovej Stredoeurópskej univerzity a dlhoročným Sorosovým priateľom.

Sajó je od roku 1988 spojený s Nadáciou otvorenej spoločnosti a v rokoch 2001 až 2007 bol členom správnej rady newyorskej Open Society Justice Initiative (Iniciatívy otvorenej spoločnosti pre spravodlivosť).

Tri roky po svojom pôsobení v Nadácii otvorenej spoločnosti sa stal sudcom ESLP a zohral kľúčovú úlohu v talianskej „kauze krížov“, v ktorej súd rozhodol, že v talianskych verejných školách nesmú byť vystavené kríže.

Puppinck tvrdí, že takýto konflikt záujmov nie je pre ESLP nezvyčajný, keďže na otázkach dôležitých pre Nadáciu otvorenej spoločnosti pracuje **celá škála „Sorosových sudcov“.**

Sudca [Lech Garlicki](#) rozhodoval prípady organizácií a zároveň sa zúčastňoval na programoch, ktoré viedli jeho organizácie. Garlicki rozhodoval na súde ESLP vo veciach týkajúcich sa organizácií podporovaných Sorosom, ako sú Open Society Institute a Helsinská nadácia pre ľudské práva, a zároveň sa zúčastňoval na vzdelávacích programoch, ktoré tieto organizácie viedli!

Gregor Puppinck, ktorý sa venuje problematike ESLP už 20 rokov a má dobré vzťahy s mnohými jeho sudcami, hovorí, že súd v posledných rokoch sa **v čoraz väčšej miere stotožňuje s ideologickými názormi Nadácie otvorenej spoločnosti.**

V dôsledku toho rozhodnutia ESLP systematicky podporujú myšlienku, že **„diverzita a multikulturalizmus sú a musia zostať základnými európskymi hodnotami“.** Samozrejme, vrátane potratov, LGBT, eutanázie, dekriminalizácie marihuany...

Soros nie je hlúpy a vie, že 47 krajín, ktoré podpísali Európsky dohovor o ľudských právach, je povinných zabezpečiť, aby ich zákony boli v súlade s judikatúrou stanovenou ESLP, v dôsledku čoho ESLP sa tak stáva životne dôležitým uzlom, prostredníctvom ktorého môže Soros **predsadzovať svoju agendu bez toho, aby sa musel naťahovať s demokraticky zvolenými vládami** alebo otravnými občanmi, ktorých zastupuje 47 štátov.

Čoraz naliehavejšie vyvstáva logická otázka: Netreba začať vážne uvažovať o potrebe opustiť inštitúcie, ktoré nám ukladajú rozhodnutia, ktoré podkopávajú základy našej civilizácie?

¹⁾ Grégor Puppinc, PhD, je 47-ročný muž, riaditeľ Európskeho centra pre právo a spravodlivosť (ECLJ). V roku 2016 bol vymenovaný za člena panelu expertov OBSE/ODIHR pre slobodu náboženského vyznania alebo viery. Od roku 2000 (čiže od svojich dvadsiatich piatich rokov!) pravidelne pôsobí ako expert zastupujúci Svätú stolicu vo výboroch Rady Európy, v súčasnosti vo Výbore expertov pre systém Európskeho dohovoru o ľudských právach (DH-SYSC) v rámci Riadiaceho výboru pre ľudské práva (CDDH).

Je nositeľom najvyššieho talianskeho vyznamenania Rytiera Talianskej republiky (Cavaliere della Repubblica) za jeho zásluhy v prípade Lautsi verus Taliansko a za rytiera komandéra Rádu svätého Gregora Veľkého. V roku 2016 získal cenu „Humanisme Chrétien“ za knihu *La famille, les droits de l'homme et la vie éternelle* a v roku 2014 cenu Antona Neuwirtha za ochranu života.

Má George Soros OSN pod kontrolou?

Samozrejme, že nemá, ale jeho silný vplyv nemožno podceňovať.

Z nedávno vydaney správy vyplýva, že niektoré menšie mimovládne organizácie a nadácie získali významný vplyv v Rade OSN pre ľudské práva a urobili si z nej **nástroj na presadzovanie svojej ideológie**.

Na šokujúce vzťahy upozornil francúzsky týždenník [Valeurs actuelles](#). Vo vydaní z 1. augusta 2021 sa píše, ako americký miliardár a špekulant George Soros zameral svoju pozornosť aj na Radu OSN pre ľudské práva.

Ako sme už písali v predchádzajúcom článku, Soros sa infiltroval do Európskeho súdu pre ľudské práva, poskytuje finančné prostriedky aj Rade Európy a teraz vychádza najavo rozsah, v akom ovplyvňuje aj Radu OSN pre ľudské práva, medzinárodnú organizáciu založenú za účelom ochrany ľudských práv na najvyššej možnej globálnej úrovni.

V článku rozdelenom do niekoľkých častí *Valeurs actuelles* podrobne vysvetľuje, ako sa Georgeovi Sorosovi podarilo dostať Radu OSN pre ľudské práva pod svoj vplyv.

Nebezpečná súčinnosť

V prvej kapitole článok poukazuje na **nebezpečnú súčinnosť medzi medzinárodnými organizáciami a mimovládnymi organizáciami** a zdôrazňuje, že celý prípad vypukol po článku vo februári minulého roka, keď sa týždenníku dostalo veľkej pozornosti zo strany medzinárodných médií. O udalosti informovali novinári takmer všetkých európskych krajín, ako aj z niektorých amerických a ázijských krajín. Súd sa k zisteniam vyšetrovania spočiatku nevyjadroval, ale ani ich nepoprel. V máji sa [Linos-Alexandre Sicilianos](#), odchádzajúci grécky predseda ESLP, zúčastnil privátneho vypočutia pred Výborom ministrov Rady Európy, kde v odpovedi na otázky ruského a tureckého veľvyslanca nespochybnil obsah Puppinkovej správy, ale bagatelizoval závažnosť situácie.

O niekoľko týždňov neskôr súd jednoducho ignoroval požiadavku Výboru ministrov o odpoveď na niekoľko písomných otázok, ktoré mu zaslali členovia zhromaždenia. Odmietnutie splniť žiadosť medzivládneho orgánu predstavuje precedens, ktorý dokazuje, že **ESLP nemá v úmysle chrániť svojich členov pred vplyvom nadácií otvorenej spoločnosti (OSF)**. Mimovládna organizácia však na jeseň vrátila úder prostredníctvom siete „Tracking the Backlash“ (čo by sa dalo preložiť ako „sledovanie konzervatívnej reakcie“) britskej organizácie *Open Democracy*, ktorá sa teší štedrej podpore Open Society Fund. Na *Deň všetkých svätých* sa začala **rozsiahla kampaň proti Európskemu centru pre právo a spravodlivosť (ECLJ)**, ktorú podporili medzinárodné médiá ako *Euronews*, časopis *Time*, *Corriere della Sera* a *Reuters*. V článku sa odsudzovalo financovanie zo strany Spojených štátov mimovládnej organizácie napojenej na Jaya Sekulowa, známeho amerického právnika a poradcu Donalda Trumpa, ale **správa o ESLP sa v ňom nespomínala**.

Táto séria útokov *ad hominem* „whistle-blowera“ (oznamovateľa) zďaleka neodradila, ale presvedčila ho, že má pravdu a že pravdepodobne **iba poodhalil kúsok závoja**, pokiaľ ide o súkromné siete vplyvu v medzinárodných orgánoch.

Podpredseda vlády SR pre ľudské práva a národnostné menšiny Rudolf Chmel (vpravo) prijal 20. októbra 2010 v reprezentačných priestoroch Úradu vlády SR v Bratislave významného spisovateľa, filozofa, ekonóma a filantropa Georgea Sorosa, vedúcu osobnosť Soros Fund Managementu a Open Society Institutu.

Zdroj: TASR – Pavel Neubauer

Medzinárodná korupcia

Druhá kapitola sa zaoberá tichou korupciou, ktorá sa tiahne od Štrasburgu po Ženevu, a vysvetľuje, že Gregor Puppinck sa rozhodol rozšíriť svoje vyšetrovanie na Európskom súde pre ľudské práva o jej sesterskú inštitúciu organizácie Spojených národov. V článku sa uvádza, že OSN má tri oblasti činnosti: bezpečnosť, rozvoj a ľudské práva. Touto problematikou sa zaoberajú dve hlavné inštitúcie, Rada pre ľudské práva a Úrad vysokého komisára pre ľudské práva (OHCHR), ktoré sú orgánmi zabezpečujúcimi dodržiavanie záväzkov štátov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv. V prvom telefonickom rozhovore s Grégorom Puppinckom bývalý osobitný spravodajca OSN vysvetlil, **že ide o „veľmi chúlостivú“ záležitosť, že spôsob financovania osobitných postupov sa podobá „fundraisingu“** a že to má „rozhodujúci vplyv“ na správy, ktoré OSN zverejňuje. **Hovorí o „prenikání do systému“ a „tichej korupcii“.**

Rok po začiatku tejto akcie píše 100-stranové zhrnutie spolu s dvesto stranami dodatkov, desiatkami hodín záznamov a stovkami riadkov „excelového“ tabuľkového hárka naplnených finančnými údajmi.

Jeho záver je jasný: **niekoľko súkromných organizácií má čoraz väčší vplyv na ľudskoprávne inštitúcie na tej najvyššej úrovni.**

Osobitné postupy

Tretia kapitola sa zaoberá otázkou osobitných postupov v oblasti ľudských práv. Poukazuje na to, že spravodajcovia OSN majú širšie právomoci než Európsky súd pre ľudské práva: po návšteve rôznych

krajín pripravujú správy o svojich zisteniach, zverejňujú stanoviská k rôznym otázkam, radia vládam a pravidelne zasahujú do záležitostí iných orgánov OSN a medzinárodných orgánov. Správy, ktoré vypracujú, oficiálne zverejňuje Organizácia Spojených národov a stávajú sa **autoritatívnym právnym odkazom na celom svete** (najmenej 140 rozsudkov ESLP odkazuje na jednu z týchto tematických správ), až po nich nasledujú vnútroštátne parlamenty a sudcovia. Problémom je, že tento zdroj je od začiatku poznačený, pretože veľké nadácie silne podporujú určitých expertov OSN, mentorujú ich, **aby „ľudské práva“ zostali v súlade s ich predstavou o nich.**

Apoštoli ľudských práv

Štvrtá kapitola článku sa zaoberá tzv. „nezávislými odborníkmi“, ktorí by mali byť vyberaní na základe kritérií, ako sú objektívnosť, nestrannosť, spôsobilosť, skúsenosti, nezávislosť a osobná bezúhonnosť. Aby sa zaručila ich nezávislosť, títo odborníci nie sú na výplatnej listine OSN a za svoje služby nedostávajú žiadnu odmenu. Táto nezávislosť však so sebou prináša dve riziká: expert, ktorý využíva svoju úplnú slobodu, môže byť v pokušení **presadzovať militantný pohľad na ľudské práva**; ak nedostane odmenu, môže byť v pokušení prijať odmeny a pocty a iné materiálne výhody bez toho, aby OSN mohla vzniesť námietky.

S cieľom zabezpečiť nezávislosť expertov OSN vydala kódex správania, v ktorom sa uvádza, že za svoju prácu v rámci svojho mandátu nesmú prijímať pocty, ceny, láskavosti, dary alebo odmeny z vládnych alebo mimovládnych zdrojov, čo však **v praxi nezabránilo tomu, aby expertov financovali externé, súkromné alebo verejné subjekty.**

Peniaze, peniaze, peniaze

Financovanie odborníkov je len vrcholom ľadovca. Z piatej kapitoly vyplýva, že osobitné postupy financuje OSN prostredníctvom vysokého komisára, pričom každý štát prispieva rovnakým dielom na pokrytie nákladov, ktoré v rokoch 2015 až 2019 predstavovali miliónov dolárov. To sa ukázalo ako nedostatočné, keďže nezávislí experti museli mať vlastné pracovné nástroje a hradiť si všetky výdavky. Jeden z expertov povedal Puppinkovi, že skutočným problémom bolo, že neboli podporovaní systémom a **nemali dostatok finančných zdrojov na vykonanie všetkej zamýšľanej práce.** Bez externého financovania by boli iba nízkorozpočtovým mechanizmom v oblasti ľudských práv. Pokiaľ ide o doplnenie financovania rozpočtu, niektoré štáty sa môžu rozhodnúť prispieť viac, ako je ich minimálny podiel, ale **väčšina dodatočných finančných prostriedkov pochádza z univerzít a súkromných nadácií a OSN ich vôbec nemôže vysledovať,** pretože experti nie sú povinní deklarovať pôvod svojich externých príjmov.

Počas piatich rokov, ktoré Gregor Puppink vyšetroval, **putovalo do vreciek 37 zo 121 expertov približne 10 miliónov dolárov v rôznych sumách.** Jeden odborník povedal, že dostali viac ako 2 milióny dolárov, iný hovoril o viac ako jednom milióne. Šesť ďalších dostalo viac ako 500-tisíc a jedenásť viac ako 100-tisíc dolárov. **Viac ako polovica z 10 miliónov dolárov pochádza od súkromných nadácií, pričom najväčšia časť - 2,2 milióna dolárov - prišla od Fordovej nadácie, zatiaľ čo Nadácia otvorenej spoločnosti Georgea Sorosa poskytla 1,5 milióna dolárov.** Najzrejmějšíou odpoveďou na otázku, prečo OSN toleruje takýchto expertov, je, že táto situácia sa neobmedzuje iba na osobitné postupy, ale existuje v širšom rozsahu v rámci Úradu vysokého komisára pre ľudské práva. V roku 2019 získala 63 % svojho rozpočtu z dobrovoľných darov, ale na žiadosť darcovských mimovládnych organizácií **odmietla zverejniť obsah dohôd.**

Pracovné raňajky predsedu vlády SR Mikuláša Dzurindu (vpravo) a podpredsedu vlády SR Ivana Mikloša (vľavo) s prezidentom Open Society Fund (OSF) New York Georgom Sorosom (uprostred) sa uskutočnili 18. júna 2001 na Úrade vlády SR v Bratislave.

Zdroj: TASR, 18. jún 2001, Bratislava

Nie všetci experti sú rovnakí

Šiesta kapitola sa zaoberá rozdielmi medzi expertmi a konštatuje, že životná úroveň experta závisí od toho, **ako úzko sa ideologicky stotožnil s darcovskou mimovládnu organizáciou** a od úrovne jeho vzťahov. Jeden zo spravodajcov napríklad uviedol, že **vďaka svojim vzťahom s kľúčovými ľuďmi v nadáciách získal viac ako 3 milióny dolárov.**

Čí chlieb ješ, toho pieseň spievaj

Siedma kapitola sa zameriava na sponzorov financujúcich spravodajcov, ktorí nekonajú nezištne, ale sledujú isté politické ciele. Mimovládne organizácie často využívajú rôzne rafinované spôsoby a finančné balíky na platenie expertov, napríklad Fordova nadácia, ktorá v roku 2017 zaplatila 100-tisíc dolárov mimovládnej organizácii zamestnávajúcej experta, aby mu umožnila voľne pracovať v rámci mandátu OSN. Správa uvádza niekoľko takýchto príkladov. Článok tiež poukazuje na to, že **darca sa riadi závermi správ a určuje aj témy výskumu.** Väčšina grantov sa udeľuje každoročne a podlieha dohode o grante, zmluve, ktorá obsahuje opis projektu, jeho obsah a očakávané účinky. **Aká sloboda zostáva znalcom, ktorého priestory a personál platí nadácia, ak záver, ktorý nevyhovuje jeho mecenášovi, znamená stratu všetkých týchto výhod?**

Nadácia otvorenej spoločnosti sa netají tým, že vzťahy s príjemcami sú dôležité nielen z finančných dôvodov, ale aj **z dôvodu získania spojencov, ktorí organizácii pomáhajú dosahovať jej strategické ciele.**

Nadácia otvorenej spoločnosti

Ôsma kapitola je o Nadácii otvorenej spoločnosti Georgea Sorosa, ktorá **sa netají svojím zámerom kontrolovať mechanizmus ľudských práv** – až tak, že to napísala čierne na bielom vo svojich pracovných dokumentoch. V roku 2017 nadácia vyplatila 100-tisíc dolárov Centru pre globálne líderstvo žien (CWGL), feministickému aktivistickému centru spojenému s Rutgersovou univerzitou v New Jersey.

Cieľom daru bolo ovplyvniť osobitného spravodajcu OSN pre súčasné formy otroctva, **aby do správy zahrnul, že práca v domácnosti je formou otroctva**. Na dosiahnutie tohto cieľa sa CWGL snažilo viesť spravodajcu „správnym“ smerom. Uvedená organizácia sa definuje ako špecialista na lobovanie v OSN a jej riaditeľka pre globálne lobistické aktivity Melissa Upretiová predtým **pracovala pre najväčšiu propotratoú lobby**, Centrum pre reprodukčné práva, a pôsobí aj v mimovládnej organizácii Open Democracy a predsedá pracovnej skupine OSN o diskriminácii žien. Odsudzuje „patriarchálny útlak“, všadeprítomné „rodové stereotypy“, násilie, ktoré utrpela žena kvôli „neplánovanému tehotenstvu“, prirovnáva svedomitú námietku lekárov voči potratom k „formám rodovo motivovaného násilia“, ktoré možno **prirovnať k mučeniu alebo krutému zaobchádzaniu**, vyzýva štáty, aby „prijali **opatrenia na boj proti toxickéj mužnosti**“.

Fordova nadácia

Deviata kapitola sa zaoberá Fordovou nadáciou, ktorá napriek tomu, že je oveľa diskrétnejšia ako Open Society, je veľmi efektívna. V roku 2011 po tom, ako bol Juan Mendez z Argentíny vymenovaný za osobitného spravodajcu OSN pre mučenie a iné kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trestanie, vytvorili v rámci Centra pre humanitárne právo na Washingtonskej univerzite **Iniciatívu proti mučeniu** s podporou univerzity a za štedrého financovania Fordovej nadácie. V roku 2015 poskytli 15-tisíc dolárov a následne ďalších 75-tisíc dolárov na zaplatenie **správy o rodovej problematike a mučení**, výskumných asistentov, ciest a konzultácií.

Správa sa nezmieňuje o ženskej obriezke, ani o mučení vo väzenskom tábore Guantanamo Bay, na druhej strane však **definuje zákaz potratov ako formu mučenia!** V roku 2018 bola táto správa použitá ako základ pre knihu *Gender Perspectives on Torture: Law and Practice*, ktorá bola vydaná s podporou Fordovej nadácie a prezentovaná na 62. zasadnutí Komisie OSN pre postavenie žien. Správa je **považovaná za autoritatívny text na celom svete a nadnárodné súdy, najmä Európsky súd pre ľudské práva a Medziamerický súd pre ľudské práva, ju citovali v mnohých rozsudkoch**.

Mimovládky v OSN

V desiatej kapitole sa podrobne uvádza, že z 222 spravodajcov OSN vo funkcii od roku 2010 najmenej 52 pracovalo alebo stále pracuje pre mimovládnu organizáciu, najmä vo Fordovej nadácii, Open Society alebo pre iné mimovládne organizácie s nimi spojené. **Ide o tie isté mimovládne organizácie, ktoré poskytli Sorosovi sudcov v Európskom súde pre ľudské práva**, konkrétne Amnesty International (14 expertov), Medzinárodnú komisiu právnikov (12 expertov), samotnú Open Society (6 expertov), Human Rights Watch (4 experti) a Helsinský výbor. Zo 47 expertov koordinačného výboru je 17, teda 36 %, z týchto mimovládnych organizácií. Správa Gregora Puppinka taktiež odhaľuje, že väčšina expertov OSN pôsobí ako aktivisti mimovládnych organizácií, **presadzujú svoje vlastné politické názory, čím porušujú kódex správania**.

Ako príklad sa v článku uvádza spravodajkyňa OSN Tlaleng Mofokengová, známa potratová aktivistka, členka predstavenstva ôsmich afrických organizácií podporujúcich potraty, ktorá získala ocenenie od Gatesovej nadácie a finančnú podporu od Open Society. Mofokengová je prítomná aj v médiách, moderuje televíznu reláciu *Sex Talk with Dr. Tet*, vydala knihu sexuálnej výchovy, v ktorej **vyučuje sadomasochistické praktiky, a legalizáciu prostitúcie považuje za najvyššiu formu**

feminizmu.

Úloha univerzít

Posledná, jedenásta kapitola sa zaoberá úlohou univerzít a zdôrazňuje, že spravodajcovia OSN nie sú vyberaní len z radov mimovládnych organizácií. Konzultant OSN Ahmed Shaheed napríklad pravidelne prednáša na Essexskej univerzite a na City University of New York ako hosťujúci profesor, **za čo dostal 144 500 britských libier (šterlingov) od Sigrid Rausing Trust**. O niekoľko rokov neskôr bol Shaheed vymenovaný za lektora náboženskej slobody v Centre pre ľudské práva na Essexskej univerzite a v Inštitúte Ralpa Buncého v New Yorku, čo je pozícia, ktorá dokonale korešponduje s jeho prácou v OSN. Na rozdiel od svojich predchodcov však rozvíja ateistické a komunitárne zmýšľanie a **presadzuje šírenie pojmu „islamofóbie“ na univerzitách**.

Neskôr, v roku 2015, Dainius Puras – nový kolega, taktiež z Univerzity v Essexu – končí ako osobitný spravodajca OSN pre zdravie. Jeho výskumné aktivity **financovala Open Society sumou 100-tisíc USD v roku 2017 a ďalších 380-tisíc USD v roku 2018**, zatiaľ čo samotný Puras tvrdí, že dostal len 5 000 dolárov. Prípad Essexskej univerzity nie je ojedinelý, podobné **prepojenia existujú aj medzi inými univerzitami a nadáciami**. Open Society sa podieľala na podobných aktivitách v New Yorku, New Jersey či na univerzite Sungkyunkwan v Južnej Kórei, zatiaľ čo Fordova nadácia podporovala expertov OSN v New Yorku, Washingtone, Arizone, Kalifornii a brazílskom São Paule.

Článok dospieva k záveru, že **témy ľudských práv sa jednoducho zmocnili mimovládne organizácie**. Veľké nadácie ako Fordova nadácia, Nadácia otvorenej spoločnosti alebo Gatesova nadácia sú finančne prepojené s OSN a prenikli do ekosystému ľudských práv. Tieto nadácie, mimovládne organizácie a univerzitné centrá tvoria „substrát“, z ktorého vychádzajú a pôsobia mnohí experti OSN. **V podstate nejde o nič iné, ako o pomalé a hlboké ideologické podkopávanie a ovládnutie celého systému.**

Autor: Mikuláš Hučko